

Eekhoorns op mijn schouders

Meneer W, 76 jaar, komt de praktijk binnen en zet zich zuchtend in de stoel. “Mevrouw Moors, het gaat niet, wát is er aan de hand? Kunt u me alstublieft hier vanaf helpen? Het is het vierde gesprek, de eerste drie sessies hebben we z’n depressieve klachten uitgebreid besproken.

Meneer is van de generatie doorgaan en heeft op wilskracht z’n pad gebaad. Kwetsbaarheid werd thuis afgestraft. Zijn hond door z’n ouders verkocht toen die te speels bleef. Op eigen benen staan was absolute noodzaak. En juist dat gaat niet meer, meneer kan zich niet meer op eigen kracht rechtop houden. Ziekten en levensgebeurtenissen deden de rug krommen en de knieën knikken. Vanuit de oude reflex probeert hij de weerloosheid te bevechten. Een volhardende somberte is het resultaat.

We zoeken samen naar manieren om z’n kwetsbaarheid een plek te geven; een huishoudelijke hulp inhuren, met vrienden praten, contact maken met het verdriet door ‘de in het zwart geklede vrouw aan tafel uitnodigen en vragen wat ze te vertellen heeft’ zoals Jung het uitdrukte. Maar het blijft een zware gang, ook voor mij als hulpverlener. ‘Zijn er nog dromen geweest?’ vraag ik als ik merk dat de moedeloosheid besmettelijk dreigt te worden. *Ja, afgelopen nacht waren er 2 leeuwen in mijn tuin, vertelt hij. Een van de leeuwen ging het huis in, ik was bang dat de kleinkinderen gevaar zouden lopen. Maar toen kwam de leeuw terug en likte aan mijn linkerhand.*

Ik moet moeite doen om niet verrukt uit te roepen wat een gewéldige droom ik dit vind.

‘Wat voelde u en wat betekent een leeuw voor u?’ hoor ik de therapeut in mij vragen terwijl ik mijn ongeduld uitzit. Meneer is niet erg onder de indruk van mijn uiteindelijk onvermijdelijke uitzending over de kracht van een leeuw en de bijzondere hulp die dieren in dromen bieden, zeker als ze zelf contact maken. Maar z’n vrouw zit er met grote ogen bij, die gaat het haar partner thuis zeker nog meerdere keren uitleggen. En de leeuw heeft aan zijn hand gelikt, mijn cliënt zal zich hoe dan ook beter gaan voelen.

Na de sessie ben ik jaloers. Ik ben de laatste tijd vaak zo somber. Ik zou ook graag geholpen worden door dieren in mijn droom. Ik blader ‘s avonds in mijn droomschrift. Kijk nou, een paar nachten geleden nog was ik blij verrast allemaal dieren op het trottoir te zien. *Vlak bij mijn linkerhand zit een klein bloot zoogdiertje, ik raak het aan. Dan realiseer ik me dat ik droom en dus kan vliegen. Ik vlieg. Net als mijn depressieve cliënt neig ik dus de schatten in de droom over het hoofd te zien, stel ik met hernieuwde nederigheid vast.*

Op een lezing over dromen vertel ik enthousiast over de leeuwendroom van mijn cliënt en over de positieve en krachtige energie in dromen als dieren toenadering zoeken. Een week later ben ik in mijn

droom in een kamer met mijn spirituele leraar en wat mensen. Honden stoeien vlak rond mijn benen. Ik vraag de leraar of dat een goed teken is. Hij kijkt me glimlachend aan over zoveel ongelof.

Ondertussen worstel ik me nog steeds door de dagen heen, ik ervaar weinig vreugde en moet regelmatig huilen over mijn eigen onvermogen om er wat beters van te maken. Een week later maakt in een droom *een vriendin mij erop attent dat er allemaal eekhoorns onder de shawl rond mijn schouders zitten. Ik ben heel verbaasd en kijk waar ze zijn. Ik zoek ‘s ochtends de eigenschappen van een eekhoorn op; sociaal, speels, actief; altijd bezig met voorraden aanleggen.*

Ik sta die dag op de markt met mijn droomkraam met droomfolders voor het nieuwe seizoen, zou dat er wat mee te maken hebben? Zou ik me meer speels moeten opstellen? Ik weet niet hoe ik dat in mijn huidige stemming voor elkaar moet krijgen.

Twee avonden later kijken we met de Sanga (de groep rond een spirituele leraar) naar een film over het leven van Ramana Maharishi, de guru die zijn leven lang onderricht gaf op zijn berg Arunachala

in Zuid India. We gaan daar binnenkort samen heen. Dan vertelt de voice over dat er altijd eekhoorns rond Ramana waren. Vlak boven zijn hoofd bevond zich zelfs een nest. Mijn eekhoordroom laat zich nu pas duiden; dankbaar realiseer ik me dat het dus de energie van Ramana was die twee dagen terug rond mij was. De dagen zijn dan wel regelmatig aardedonker, in de nachten is het vaak licht.

“Alles wat we zien is een droom, of we het nu zien in de droomtoestand of de in de waaktoestand. In het licht van de Werkelijkheid zijn beide ervaringen onecht”

Uit : Spreekende stilte - Leven en leer van Sri Ramana Maharshi door Han van den Boogaard (ISBN 90-215-4146-4)

Tekst: Marja Moors